

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 51. Diversæ summi Pontificis Constitutiones, & epistolæ ad varios.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

Sæc. XVIII. id Pacis Religiosæ §. 23. expresse
A. C. 1719. interdictum.

§. LI.

*Diversæ summi Pontificis Constitutio-
tiones & Epistolæ ad varios.*

*Epist.
Clem. XI.
p. 2334.
Hist. cont.
Chron. l. 17.
pag. 764.*

Præterquam quod summus Pontifex
crebras Catholicorum oppressio-
avertere, omnibus viribus niteretur
ac propterea Cardinalem Alexandrum
Albanum Nepotem suum Viennam
Cæsarem unacum literis ablegare
enixe postulans, ut ipse tanquam Ec-
clesiæ Advocatus atque Assertor quorundam
articulos Sedi Apostolicæ maxime
noxios, de quibus in tractationibus
cis inter Christianos Principes agi con-
pererat, abrogari curaret, insuper
gravescentibus variis malis remedia
& in diversis tunc occurrentibus ca-
sis suam opem consiliumque paratam
solicitudine impendit. Præprimis
Catholicos in Hibernia ab A Catholicis
Magistratibus irreconciliabili odio
Romanam Ecclesiam ejusque cultum
incensis duriolem in modum severis
mis legibus, maximisque calamita-
bus exagitari edoctus, Caroli Imperatoris,
& Ludovici Franciæ & Joannis
Lusitanæ Regum opem & patrocini-
afflictis hisce Catholicis impendi,

secunda Januarii enixe precabatur: Eo- Sæc. XVIII.
 dem ferme tempore nuntiatam erat A. C. 1719.
 summo Pontifici, quod ex nefaria in-
 stigatione & dolo schismatici Patriarchæ
 Armeni de *Eczmiazin*, & alterius cujus-
 dam nomine *Minas Vartabiet* Tessis in
 Provincia Georgiæ Catholici Armeni
 eorumque Missionarii ex Ord. FF. Ca-
 puccinorum gravissimas injurias, con-
 tumelias & damna perpeti cogentur,
 & sultibus cæsi, lethaliter fauciati, bonis
 exuti, omnique alio calamitatis genere
 afflicti fuerint, ac insuper ædibus Mis-
 sionariorum, etsi Regis Persarum per-
 missu ibidem commorentur, expilatis,
 & magna Ecclesiæ parte funditus e-
 versa, soloque æquata, schismatici ad
 Catholicorum exitium tanta animi a-
 cerbitate conspirarint, ut eorum im-
 petum & furorem cohibere nequidem
 potuerit Princeps loci, quamvis faci-
 noris indignitate commotus, quantum
 potuit, resisterit. Eapropter Pontifex
 die tertia Januarii datis literis Persa-
 rum Regem impense rogabat, ut om-
 nes, quotquot fuerunt diræ hujus per-
 secutionis Auctores vel participes, præ-
 fertim vero memoratos Patriarcham,
 & *Vartabiet*, insigni aliqua animad-
 versione coerceri mandet, & insuper
 curet, omnia per eos, quanto citius sar-
 cini damna, quæ tum missionarii, tum
 etiam

Sæc. XVIII.

A. C. 1719

etiam alii Catholici prædicti immen-
 passi sunt. Illud autem imprimis
 genter ab eo petiit, ut Missionariorum
 domum & Ecclesiam instaurari quæ
 primum jubeat. Cum enim hæc alia
 non sint, quam Domicilia quædam
 pietatis & Sedes atque refugium fide-
 lium assidue orantium Deum Opt. Max.
 pro temporum felicitate, & pro im-
 luminate Principum, quorum beneficia
 constabilitæ sunt, Regio Patrocinio de-
 stitui nequaquam debeat. Illud in-
 per etiam atque etiam flagitavit, ut
 Rex Missionarios & Catholicos omnes
 hac ditioe degentes, quam maxime
 commendatos habeat, eorumque ne-
 tionibus ope, præsidioque ita suffrag-
 tur, ut deinceps a schismaticis non
 plus exagitari, atque vexari non
 sint, sed ea tranquillitate liberoque
 tholicæ Religionis exercitio potiantur
 quo ipso Rege, ejusque etiam Ma-
 joribus benigne annuentibus, hunc
 que potiti sunt. Majori tandem,
 poterat, animi studio ab eodem Rege
 postulabat Pontifex, ut Privilegia
 nia, quæ inclyti ejus progenitores præ-
 fatis Catholicis & Missionariis clemen-
 ter indulserunt, rata habere velit.
 imprimis eos eximat, ac prorsus liber-
 a gravissima vexatione, quam modo pa-
 tiuntur ab ejus exactoribus ob infra-

CLEM

quæ

tribu

taxa

temp

fueve

C

Magi

Resp

terer

va F

tum

tiit,

men

benig

H

Palæ

bant.

sump

Princ

tinui

Ecclæ

valer

fabri

niteb

lumn

cisca

pides

cider

rent,

occa

ximu

infer

H,

quædam, ac eorum vires excedentia Sæc. XVIII.
 tributa, jubeat ergo ab ipsis illud dum- A. C. 1719.
 taxat tributum exigi, quod retroactis
 temporibus juxta vires persolvere con-
 sueverunt.

Cum autem Carolus Imperator,
 Magnus Etruriæ Dux, & Venetorum
 Respublica idem a Persarum Rege pe-
 terent, hinc Pontifex die decima octa-
 va Februarii eorum literas ad præfa-
 tum Regem transmisit, ab eoque pe-
 tiit, ut Barnabæ Episcopo Aspaha-
 mensi præfatas literas consignaturo
 benignas aures præbere velit.

Haud mitius Græci Schismatici in
 Palæstina cum PP. Franciscanis age-
 bant; cum enim hi non sine maximis
 sumptibus, maximo labore, & potenti
 Principum deprecatione a Sultano ob-
 tenuissent facultatem, ut sacri Sepulcri
 Ecclesiam ruinæ proximam restaurare
 valerent, Græci odio & invidia incitati
 fabricam præpedire omni ope & opera
 nitebantur: Eo fine per summam ca-
 lumniam Turcis insufurrabant, Fran-
 ciscanos unice eo intentos esse, ut la-
 pides ex S. Sepulcro semotos, ad Oc-
 cidentalem Ecclesiam suam transfer-
 rent, proin Jerosolymam peregrinandi
 occasionem præscinderent, indeque ma-
 ximum Turcico ærario detrimentum
 inferrent: Hoc mendacium ac calum-
Hist. Eccles. Tom. LXX. A a nia

Sæc. XVIII
 A. C. 1719
 nia apud Turcas auri cupidissimos
 tum valuit, ut mox die trigesima
 ina Martii Turcæ Græcis permixti
 fluerent, & Franciscanorum Monas-
 rium oppugnarent, hortique janua
 aperta absdubio cunctos Monachos,
 jamjam flexis genibus mortem ex-
 ctantes trucidassent, nisi & Jeroso-
 mitanus Bassa ex Damasco reverti-
 ac cum valido agmine accurrens,
 terfectis plusquam viginti, & vulne-
 tis ferme centum furibundos dissipatis
 & postea Franciæ Rex a Clemente
 incitatus, iisdem Patribus securitatem
 procurasset, quocirca Papa eidem Re-
 die duodecima Augusti grates repen-
 eoquod per Marchionem de Bonnac
 Constantinopoli Oratorem PP. Fran-
 ciscanis obtinuerit facultatem in-
 randi hoc Templum: Ejusmodi quo-
 que literas ad ipsum dedit Orator
 cujus ope Ecclesia prorsus magni-
 postmodum fuit erecta. Jam
 meminimus, quod summus Pontifex
 ad Tartariæ & Sinarum Imperatorum
 quosdam Missionarios præmittere
 creverit, qui eundem Principem
 Pontificis affectu & de novi Legati Apo-
 stolici adventu certiosem reddere-
 His ergo Pontifex die trigesima Janua-
 ad eundem Imperatorem sequentes
 teras deferendas tradiderat:

„nunc maxime toti sumus in adornanda Sæc. XVIII.
 „nova splendida legatione Præsulis A. C. 1719.
 „multiplicium virtutum fulgore con-
 „spicui, quem plurimum egregiorum,
 „ac præsertim bonarum artium, &
 „scientiarum peritia excellentium viro-
 „rum comitatu septum, imprimis autem
 „iis a Nobis instructum mandatis, quæ
 „nonnisi admodum grata accidere
 „tibi poterunt, quam primum ad
 „te mittere decrevimus: cum ta-
 „men merito vereamur, ne ille ob lon-
 „gissimi itineris discrimina aliaque im-
 „pedimenta, quæ hujusmodi expedi-
 „tionibus sese interponere non raro
 „consueverunt, ferius, quam profecto
 „cuperemus, ad Te perveniat, illius
 „adventum hisce nostris literis, quæ
 „breviori via ad Te perferentur, ante-
 „vertendum existimavimus. Susce-
 „ptum igitur a Nobis consilium Tibi in
 „præsens ea mente significamus, ut in
 „eo perspectum testatumque habeas in
 „dies magis, quanti faciamus eximia
 „tua decora, animi præsertim magni-
 „tudinem, æquitatem, sapientiam &
 „prudentiam singularem, quæ summis
 „laudibus ubique & apud Nos potissi-
 „mum celebrantur. Illud autem præ-
 „cæteris voluntatem Tibi nostram ar-
 „ctissimis vinculis obstringit, quod in
 „amplissimo tuo Imperio Christianæ
 „legis

Sæc. XVIII. „legis prædicationi favere pergas, &
A. C. 1719. „Apostolicis Missionariis propenso, con-
 „stantique animo suffrageris. Quæ
 „tione plurimas humanitatis Tuæ gra-
 „tias agimus, & sicuti pro certo ha-
 „bere Te cupimus Nos, quantum quæ-
 „dem situm in Nobis erit, nihil
 „quam prætermisso esse, quod
 „prævalidum Tuum, ac tantopere ne-
 „cessarium patrociniū illis uberius
 „etiam conciliandum pertinere possit
 „videatur, ita interim nostras, cum
 „eorundem Missionariorum piis suffra-
 „giis preces conjungere non desine-
 „mus, ut divina Clementia diuturnam
 „incolumitatem & fausta secundam
 „omnia tibi largiri dignetur. His
 „vota, quæ intimo cordis affectu
 „Te concipimus, fusius etiam Tibi
 „plicari mandamus per Religiosos
 „Missionarios Apostolicos, qui præ-
 „tes literas nostras Tibi reddent, quæ
 „non minus ob eas, quibus ornantur
 „animi dotes, quam uti nostri ad
 „mox mittendi legati præcursores
 „benigne excipere, ac libenter audi-
 „velis, a Te petimus. Quod super
 „Deum optimum maximumque, qui
 „dat salutem regibus, enixe precamur
 „ut cælestis suæ gratiæ lumine te
 „fundat, & ad eam clementer ad-

„cet semitam, unde Sedes paratur in **Sæc. XVIII.**
 „æternæ Beatitudinis principatu.,, **A. C. 1719.**

Postquam Franciscus Arnoldus de Metternich Paderbornensis & Monasteriensis Episcopus die vigesima quinta Decembris mortalitatem exuerat, Maximilianus Emanuel Bavarix Elector tribus Epistolis ad Papam datis eundem rogabat, ut Philippo Principi ejus Filio ad vacantes hæc Ecclesias Apostolicum eligibilitatis indultum concedere dignaretur: Hanc gratiam eidem contulit, atque ad eundem Electorem die nona Februarii hanc perscripsit epistolam: „Responsum hucusque earatione distulimus, quod re ipsa potius quam verbis mentem tibi nostram declarare optatisque tuis pro eximia nostra in Te benevolentia prius satisfacere cupiebamus. Id profecto Nos, & hæcenus agere non destitimus, quemadmodum ex binis nostris in simili forma Brevis, pro Dilecto Filio Nobili juvene Principe Philippo Nato tuo antehac expeditis indultis cognoscere potuisti, ac uberius nuperime egimus datis hac ipsa die aliis consimilibus literis, quæ unacum præsentibus ad te perferentur, quibus quidem literis. eidem Nato tuo, ut ad vacantes Monasteriensem & Paderbornensem Ecclesias in Episcopum

Aa 3.

„rite

Sæc. XVIII. „rite eligi possit, benigne indulsumus,
 A.C. 1719. „ac cum eo super Canonicis impedi-
 „mentis, quæ illi ad id obstabant, an-
 „plissime, quemadmodum aspicias, di-
 „spensavimus. Scire tamen te volu-
 „mus, tuis hac in re postulatis non
 „illas duntaxat, quas tuis in literis in-
 „nuisti, sed alias etiam plures, nec qui-
 „dem levioris momenti, difficultates
 „adeo obtitisse, ut ad eas submoveren-
 „das necessaria plane fuerit magnitudo
 „illius paternæ, ac prorsus intimæ cari-
 „tatis, qua te, inclitæque tuarum
 „domum in Domino prosequimur. Ce-
 „terum ubi divinæ providentiæ dispo-
 „sitione contingat prædictum Princeps
 „nem Philippum memoratarum Ecclesiarum
 „suarum, five alicujus earum eligi, quod
 „sane Nos vehementer exoptamus, et
 „suum constitutumque Nobis est, omni
 „ope curare, ut ille iis omnibus, quæ
 „sacrum Antistitem decent, virtutibus
 „plenis imbuatur, eamque vitæ, morum
 „studiorumque rationem instituat, quam
 „Nos id expedire in Domino exopta-
 „vabimus. .,

Promulgato itaque hoc indulto die
 decima quarta Martii Paderbornensis
 Canonici, & die vigesima prima ejusdem
 Mensis Philippum Mauritium Monasterien-
 nasterienses unanimi omnium suffragio
 in suum elegerunt Episcopum, quo te-
 mæ

men jamjam duodecima Martii Romæ Sæc. XVIII.
 fatis functo, Monasterienses die vigesi- A. C. 1719.
 ma sexta Martii & Paderbornenses se-
 quenti die in defuncti Principis Fratrem
 Clementem Augustum sua contulerunt
 suffragia, qui jam tum Ratisbonensi
 Episcopatu ornatus illum, quem simul
 retinendi facultatem a Papa obtinere
 non poterat, suo Fratri Joanni Theo-
 doro cessit. Die autem tertia Maij Pon-
 tifex præfato Electori significabat, quod
 utramque electionem lubenti animo
 confirmarit, & Neo - Electum Episco-
 pum Clementem monuerit, ut Semi-
 narium Ecclesiasticum Paderbornæ
 quamprimum erigi curaret, & Aposto-
 licis Missionariis in ditione Hannove-
 rana laborantibus, gravique inopia
 pressis opportuna subsidia conferre
 vellet.

Compererat summus Pontifex, quod
 quidam Ordinis S. Joannis Hierosoly-
 mitani Equites ad commendas, digni-
 tates, aliaque Ordinis beneficia ac e-
 molumenta Professoribus ejusdem Or-
 dinis conferri solita, imo etiam ad su-
 premam Magni Magistri dignitatem
 viam sibi vel aliis pretio & muneribus,
 aut temporalis cujusdam emolumenti
 pollicitatione præmunire non erube-
 scant: unde non raro, nec sine aperta
 justitiæ læsione, gravi bonorum om-
 nium

Sæc. XVIII. nium scandalo, ac salutis animarum
 A. C. 1719. detrimento, malis hisce artibus pre-
 mia illa plerique usurpent, quibus
 spectatæ virtutis Viri non alio, quam
 suorum meritorum intuitu augeri de-
 berent: Eapropter die undecima Fe-
 bruarii acerbis hæcce literas ad Ma-
 gnum Magistrum & Consilium dedi-
 „Nos pro muneris nostri debito præter
 „modum solliciti, ut detestabilis ejus-
 „modi illicitarum sponsonum vel pa-
 „ctionum abominatio procul omnino
 „præclaro totius vestri Ordinis ce-
 „reatur, illamque propterea aucto-
 „ritate Apostolica tenore præsentium
 „perpetuo damnantes, ac reprobantes
 „vobis omnibus Dilecti Filii, imo
 „per vos eidem toti ordini vestro palam
 „& diserte denuntiamus, eos omnes
 „qui vetito hoc, atque execrando que-
 „stu, præceptorias seu commendas
 „dignitates, aliaque beneficia seu ma-
 „nera dicti Ordinis, ac multo magis
 „(quod absit) magnum illius Magis-
 „trium assequi contenderint, aut in
 „sive dando sive accipiendo, sive alio
 „quomolibet culpabiles fuerint, præ-
 „ter electionum, collationum, aliarum
 „que provisionum, quas turpibus hisce
 „mediis fieri contigerit, nullitatem
 „quæ quovis etiam longissimi tempo-
 „ris, aut diuturnæ possessionis lapsu
 „faciat

„sanari minime valet, poenas omnes, Sæc. XVIII.
 „quæ contra similia perpetrantes, a A.C. 1719.
 „sacris canonibus & a memoratis
 „ejusdem Ordinis statutis præscriptæ
 „sunt, damnabiliter incurrere, nul-
 „laque bonæ fidei, aut justæ credu-
 „litas, seu contrariæ etiam imme-
 „morabilis consuetudinis, quam po-
 „tius corruptelam declaramus, obtentu
 „se tueri posse, quo minus poenis præ-
 „dictis coerceantur, quas Nos harum
 „serie, quatenus opus fuit, & adver-
 „sus quemcunque non usum, seu con-
 „trarium usum, qui quovis modo præ-
 „tendi, vel allegari posset, restituimus,
 „& plenarie reintegramus. Si enim
 „istiusmodi excessus ab ipsis sæculi
 „legibus severe plectitur, quis dubi-
 „tare poterit, quin Religiosis, & Deo
 „dicatis hominibus, injiciat vel incu-
 „tiant opprobrium? Ab eo idcirco vos
 „omnes longe lateque abesse cupimus,
 „dilecti Filii, quibus interim paternæ
 „nostræ benevolentia pignus Apostoli-
 „cam Benedictionem peramanter im-
 „pertimur. „

Paternis hisce monitis Raymundus
 de Parellos Magnus Magister prom-
 ptissime obtemperans rescripsit, se, to-
 tumque Consilium debitam illis obe-
 dientiam exhibere paratos esse, ac

Aa 5 de-

Sæc. XVIII. deinceps sublata illicitarum pactionum
A. C. 1719. ac sponſionum corruptela, ſpectatæ diu-
 taxat virtutis Equitibus Ordinis mo-
 nera eſſe deferenda: quocirca Pontifex
 horum Zelum & obſequium transmiſiſ-
 ſis ad eodem literis die nona Auguſti
 deprædicabat. Eodem tempore lumen
 Pontifex perceperat, quod quidam
 Presbyter ſæcularis, nomine Ste-
 phanus Botteglia ſeſe Vicarium Gene-
 ralem & Magnum Regni Conſiliarium
 palam evulgare, & multiplices juris-
 dictionis actus in Regno Congi exer-
 cere non dubitarit, & alius quidam
 Sacerdos Viſitatoris titulum falſo ul-
 tavit, necnon ambo eo audaciæ pro-
 lapſi ſunt, ut PP. Capuccinis, quibus
 Miſſio Apoſtolica illuc assignata fuit
 exiſtimationem & fidem apud crea-
 lam illam gentem penitus abrogaret
 tandemque eos ex toto Regno ex-
 cedere compellerent; eapropter Pon-
 tifex die vigesima octava Martii datis
 literis Joannem Luſitanix Regem
 Cardinalem Nuno de Cunha rogavit,
 ne hos duos Presbyteros aut quemvis
 alium, qui ibidem Miſſionarii munus
 obire præſumeret, in Regno conſiſtere
 paterentur, ſed his diſcedere compul-
 ſis PP. Capuccinos quantocius reſtitui
 curarent.

Jam olim Paulus V. Constitutione Sæc. XVIII.
 sua sanxerat, quod mortuo S. Colle- A. C. 1719.
 gii Decano nonnisi antiquior in Curia
 Romana præsens aut ex causa publica
 vel Pontificis destinatione absens suc-
 cederet: dubitabant vero nonnulli,
 an hac lege excluderentur Cardinales
 promotione antiquiores, qui tum a
 Curia quidem abfuerunt, sed in illis
 resederunt Ecclesiis, quæ ipsis tanquam
 Cardinalibus antiquioribus pro suis ti-
 tulis assignari solent. Postquam ergo
 Nicolaus Cardinalis Acciajulus S. Col-
 legii Decanus fati cesserat, Vincen-
 tius Maria Cardinalis Ursinus promo-
 tione antiquior ad hanc dignitatem
 proin etiam Ostiensem & Veliternen-
 sem Episcopatus antiquitatis jure vo-
 cabatur; cum autem Hic Bene-
 ventanus esset Episcopus, proin a-
 pud suam Ecclesiam residendi vinculo
 obstrictus, hanc controversiam sine
 contentione transigi haud posse cre-
 deret, D. quoque Paulum asserere
 sciret, Servum Dei non oportere liti-
 gare, hinc per suum Advocatum sum-
 mo Pontifici exposuit, quod grave o-
 nus, quod Ostiensis & Veliternensis Ec-
 clesiarum regimen secum ferret, perpen-
 dens, die vigesima septima Martii sum-
 mum Pontificem rogabat, ut Fulvio
 Cardinali Astallio Decanatus dignita-
 tem,

Sæc. XVIII. tem, & utriusque Ecclesiæ regimine
 A. C. 1719. deferri patiatur, dummodo in simili

casu jura Cardinalium, qui antiquiores quidem sed extra Curiam in suis Episcopatibus tum resident, salva remaneant: hinc Pontifex die octavo Aprilis ad ejus epistolam hæc respondit: Ex hac tua postulatione, iisque omnibus, quæ illam sequuntur, declaramus nullum omnino præjudicium inferri posse, aut debere iis juribus, quæ de cætero in similibus vacationibus Decanatus hujusmodi casibus quovis modo competere possent, Cardinalibus promotione antiquioribus tempore dictæ vacationis extra Romanam curiam residentibus apud Metropolitanas, seu Cathedralis Ecclesias, quibus eos una cum aliquibus illis sex cathedralibus Ecclesiis, quibus ipsis Cardinalibus Antiquioribus eorum titulis, seu denominationibus assignari solent, præesse contingit, sed tam illorum, quam vicissim aliorum quorumcunque antiquioribus Cardinalium in eadem Romana Curia tempore ejusdem vacationis commorantium jura salva prorsus & integra sint, esseque debeant, ita sive ratione Constitutionis felicis memoracionis Pauli Papæ IV. Prædecessoris nostri circa Decanatum supra dictum

„dictum, Anno Incarnationis Domini-Sæc. XVIII.
 „cæ 1555. undecimo Kalendas Septem- A. C. 1719.
 „bris Pontificatus sui Anno primo e-
 „ditæ, sive aliis quibusvis Constitutio-
 „nibus ac decretis Apostolicis attentis,
 „in eodem omnino statu remaneant,
 „quo erant ante novissimam earumdem
 „Ostiensis, & Veliternensis Ecclesiarum
 „vacationem, nec cuiquam ipsorum
 „per ea, quæ illius occasione peracta
 „fuerint, aliquid novi juris acquisitum,
 „aut veteris sublatum esse intelligatur.„

Hanc quoque suam decisionem Pon-
 tificæ die vigesima sexta Aprilis in se-
 creto Consistorio Cardinalibus expo-
 suit, & suam necnon Cardinalis Ursini
 epistolam prælegi iussit. Jam ante
 duodecim annos Gustavus Leopoldus
 Comes Palatinus Rheni & Biponti-
 nus Dux iterato a Pontifice petiit, ut
 cum Principissa Lutherana sibi con-
 sanguinea connubium ineundi faculta-
 tem impetraret, hoc autem anno,
 postquam præfati Ducatus regimen ad
 se delatum fuisse significabat, eandem
 gratiam enixius petebat: id vero rur-
 sus denegavit Pontifex, eo quod eadem
 Principissa post tanti temporis spatium
 ad abjiciendos Lutheranæ sectæ erro-
 res, & agnoscendam veritatem, nec
 ejus adhortationibus promoveri, nec
 melioris fortunæ commodis se al-
 „lici

Sæc. XVIII. A. C. 1719. lici passa sit, sed adhuc, uti audiverunt Papa, in sua cæcitate constanter persistat, nullumque penitus indicium prædat mentis ad salubriora consilia pensæ, satis igitur perspectum, exploratumque omnibus sit, nullam profecto reliquam esse spem, quod ipsa ad complectendam Catholicam fidem unquam adduci possit. Quænam vero universis Catholicis offensio præberetur, ubi Deum cum hæretica muliere, quæ tam adversum a Romana Ecclesia animum habitenus ostendit, connubiali foedere contractam cernerent? quænam contra Catholicis ansa tribueretur se in suis erroribus pertinacius confovendi, dum cum Catholicis matrimonia hujusmodi Apostolicæ Sedis auctoritate, etiamque gravissima causa probari contingerent? Non itaque honoribus, animæ salutis, cujus Pastoralis curam gerere debet, non Catholicæ Religionis rationibus congruere arbitraretur Papa, ut Dux ejusmodi matrimonium contrahat, cum præsertim ante principissa in ea jam sit ætate, ut nequeat sobolem polliceri, qua matrem indigeret, imo ipsa indigeat orthodoxa religio, quæ ista in ditione diu consistere nequiret, multoque minus sperata incrementa susciperet, liberi paternæ pietatis hæredes, (quod Deus

Deus avertat) Duci non succederent, *Sæc. XVIII.*
 ejus idcirco spectatæ probitatis atque A. C. 1719.
 prudentiæ esse putat ab improvise hac
 cogitatione mentem omnino avocare,
 eamque convertere ad aliquam aliam
 Catholicam suo genere, ejusque præ-
 claris dotibus dignam fæminam, cujus
 Nuptiæ ipsi laudem, subditis lætitiâ,
 & orthodoxæ fidei præsidium, Pontifici
 autem solatium maximum compa-
 rabunt.

Denique Pontifex scandalis ex co-
 habitatione Sacerdotum cum mulieri-
 bus provenientibus ubique occurrere
 intentus, die septima Octobris ad Mo-
 gutinum, Salisburgensem, Pragen-
 sem, & Argentinensem Archiepisco-
 pos, necnon ad Episcopos Spirenses,
 Litomericenses, Frisingenses, Pas-
 saviensis, Chiemenses, Burgensem,
 Neostadiensis, Wormatiensis, Con-
 stantiensis, Eystettensis, Curiensis,
 Basileensis, Lausanensis, Brixien-
 sem & Sedunensem graves has dedit
 literas: „Quoniam nihil est, quod alios
 „magis ad pietatem, & Dei cultum
 „assidue instruat, quam eorum vita
 „& exemplum, qui se divino Ministerio
 „dedicarunt, profecto eos maxime,
 „quibus animarum cura commissa est,
 „tanta decet sanctitate clarescere, ut
 „eorum mores sint forma gregis, di-
 „sci-

Sæc. XVIII. „disciplina modestiæ, speculum casti- „Qu
 A. C. 1719. „tis, exemplum denique cunctis pro „ru
 „positum ad imitandum. Nihil pro „ex
 „pterea majori sollicitudine animi „tu
 „nostrum exercet, & pulsat, quan „m
 „ut nulla sacerdotalem honestatem co „ut
 „ruptela deformet, neve ulla adver- „ta
 „suspicionis labe minuatur integri „su
 „mæ illorum probitatis existimatio „cu
 „qui Christi bonus odor esse debent „pe
 „omni loco, magis autem, ne qu- „bu
 „rum vita ornari debet Ecclesia, fana „fa
 „domui Israel in offendiculum iniqui „ma
 „tatis. Quomodo enim possent integri „qu
 „tati, & incontinentiæ præesse, si „ca
 „ipsis vitiorum magisteria procederet „ta
 „hinc non sine acerbo animi nostri „fer
 „lore accepimus in quibusdam Ge „Or
 „manæ Provinciis ac potissimum „ræ
 „in Moguntina Diæcesi, damnabile „pe
 „consuetudinem invaluisse, ut Pres- „ci
 „byteri, etiam paræciarum curæ pro „ha
 „positi, cum extraneis mulieribus „pa
 „habitent, easque ad domesticum „ræ
 „nisterium in ipsis quoque Parochia- „tu
 „bus ædibus adhibere non vereantur „m
 „ex qua perversitate disciplinæ quan- „ip
 „animarum damna proficiscantur, „de
 „que sanctorum Patrum quærelæ „ru
 „neque sacrorum Conciliorum decreta „qu
 „neque demum frequentia scandala „D
 „ignorare Nos, ac dissimulare patiamur „&
 „Qu

„Quia vero sicut cauta provisio culpa- Sæc. XVIII.
 „rum vias obstruit, ita neglectus parat A. C. 1719.
 „excessibus, pastorem fraternitatis
 „tuæ vigilantiam majori, quo possu-
 „mus, studio, admonendam duximus,
 „ut quæ per Ecclesiæ leges de cohabi-
 „tatione mulierum Clericis præscripta
 „sunt, exacte, ac inviolabiliter servari
 „cures, atque ejusmodi corruptelam
 „penitus evellas, ne aut *subsannatori-*
 „*bus justa obreclationis detur occasio, aut*
 „*facilem antiquus humani generis inimicus*
 „*materiam deceptionis assumat.* Nullas ita-
 „que mulieres (exceptis iis, quas sacri
 „canones expresserunt, quæque vere
 „tales sint, ut suspicionem nullam af-
 „ferre possint) cum Clericis in sacro
 „Ordine constitutis, ac præcipue pa-
 „ræciarum curam gerentibus, habitare
 „permitas, imo nec ullas prorsus ex-
 „cipias, ubi agatur de eorum co-
 „habitatione in illis domibus, quæ
 „parochiali officio, ac residentiæ, cu-
 „ræque exercendæ destinatæ reperiu-
 „tur. Neque enim dubitamus, te probe
 „memorem esse tum eorum, quæ hac
 „ipsa in re a Conciliis, præsertim secun-
 „do, Moguntinis provide statuta fue-
 „runt, tum celebris illius exempli,
 „quod Nobis reliquit maximus Ecclesiæ
 „Docteur Augustinus, qui sæminarum,
 „& in eis sororis, & fratris filiæ con-
 „*Hist. Eccles. Tom. LXX.* Bb tuber-

Sæc. XVIII., „tubernium, familiaritatemque vitare.
 A. C. 1719. „quippe qui diceret, etsi propinqua
 „mulieres suspectæ non essent, tamen
 „quæ ad eas ventitarent, posse suspic
 „cionem efficere. Caveas autem
 „domesticæ necessitatis prætextu
 „boli insidiis, & populi suspicionibus
 „aditus præbeatur, cum vilior ip
 „famulatus conditio majora in ejusmodi
 „personis, quæ dominatui subjectæ sunt
 „pericula suadeat esse præcavenda.

Sub idem tempus Josephus Mex
 canus Archiepiscopus hæc dubia sum
 mo Pontifici proposuit. I. An Con
 titutio: *speculatores Domus Israel* de ale
 norum subditorum promotione ad S.
 dines in istis etiam partibus observat
 sit. II. Utrum Episcopus ad Ecclesiam
 promotus, exigere possit administ
 tionis rationes ab Oecono, Vicari
 aliisque Officialibus a Capitulo, S.
 vacante, deputatis: Ad primum legit
 Pontifex affirmando respondit, altero
 vero a Tridentino Sess. 24. de Reformatione
 cap. 16. decisum fuisse declaravit. De
 terim lacrimæ & gemitus Catholicorum
 quos via retorsionis Protestantes in
 ditionibus ob restitutam Ecclesiam He
 delbergensem dire vexabant, ad
 ternas summi Pontificis aures penetra
 bant: Hic ergo ad cunctos Germaniam
 Archiepiscopos, atque Episcopos

ras dedit, in quibus eos hortabatur, Sæc. XVIII.
 ut malevolis Protestantium consiliis non A. C. 1719.
 acquiescerent, nec Catholicos novis cal-
 lamatibus opprimi paterentur: Ad
 ipsum quoque Carolum Imperatorem
 die secunda Decembris eadem in causa
 hæc perscripsit: „Satis cognitum ex-
 „ploratumque Majestati tuæ esse non
 „ambigimus justum, pium & salutare
 „consilium a dilecto Filio Nobili viro
 „Carolo Duce Neoburgi, Comite Pala-
 „tino Rheni, S. R. J. Principe Electore
 „susceptum restituendi Catholicis præ-
 „cipuam partem majoris Ecclesiæ Hei-
 „delbergensis, cujus usu & possessione
 „alias a Calvinianæ hæresis sectatori-
 „bus per summam injuriam depulsi fue-
 „rant. Tibi insuper jam innotuisse ar-
 „bitramur complures Heterodoxos
 „Principes hoc facto mirum in modum
 „commotos omni ope, ac studio in præ-
 „sens conniti, ut memoratum Prin-
 „cipem Electorem ad reddendam hæ-
 „reticis prædictam Ecclesiæ partem ad-
 „ducant; quinimo, sicut audivimus,
 „ubi nefarium propositum nequaquam
 „obtineant, a tentanda etiam armorum
 „via non procul absunt, ac interim,
 „omnibus Catholicis, qui eorum di-
 „tiones incolunt, graves hoc nomine,
 „atque multiplices ærumnas palam mi-
 „nitantur, maxime præterea verendum
 Bb 2 est,

Sæc. XVIII.
A. C. 1719

„est, ne iidem Acatholici Principes,
 „qui suas vires probe norunt, ac re-
 „putant, Heidelbergensis Ecclesie
 „tulum suis conatibus in præsens ob-
 „tendant, sed revera alias occultas
 „parent orthodoxæ religioni insidias
 „aliaque deteriora consilia moliantur,
 „cum diuturno nimis rerum exper-
 „mento constet, filios hujus sæculi pro-
 „dentiores filiis lucis esse in generatione
 „sua. Quoniam vero cuncta hæc opte-
 „me omnium intelligit Majestas tua,
 „supervacaneum ducimus fufius expo-
 „care, quanti momenti sit res, de qua
 „modo agitur, & quanti interfit im-
 „pendentia pericula quam primum
 „vertere, tibi que solum significamus
 „gravissimam esse sollicitudinem, quam
 „his auditis animo concepimus, a qua
 „tamen eximi tua ope, ac auctoritate
 „confidimus. Tuæ igitur eximie pre-
 „tatis, & Zeli erit tam necessarium
 „tempore inire rationes, ac exper-
 „media, quæ pro tua singulari prode-
 „tia magis utilia, ac efficacia fore
 „dicaveris, ut antedictus Princeps
 „lector a quibuscunque incommodis
 „& vexationibus liberetur, ac insupe-
 „orthodoxæ fidei, ejusque cultorum
 „indemnitati opportune consulatur. Quod
 „certe nihil Deo acceptius, nihilque
 „Te

„Tuo Nomini gloriosius agere poterit
„Majestas tua.,,
Sæc. XVIII.
A. C. 1719.

Exorta erat gravis contentio inter Armachanum & Dublinensem Archiepiscopos; cum enim Dublinensis administrationem Ecclesiæ Parochialis ad S. Catharinam Valentino Rivers admississet, eamque alteri Presbytero cognomine Cavenagh tradidisset, spoliatus ab hoc Archiepiscopi sui decreto ad Armachanum provocavit, qua occasione antiqua etiam de Primatu controversia recrudit: Ut ergo gravissimis periculis & Catholicæ Religionis detrimentis Pontifex tempestive occurreret, die vigesima Decembris hanc controversiam ad se avocavit, cunctaque acta ad Congregationem de Propaganda fide transmitti jussit, præcepitque Administratoribus præfatæ Ecclesiæ, ut hi jura sibi competentia necnon Armachanus causam de Primatu coram eadem Congregatione deducant, & donec causa finita fuerit, administrationem a Sacerdote Cavenagh tanquam Delegato Apostolico gerendam esse sciant, Armachanus vero interim excitatos de utraque controversia sermones e medio tolli, ac prorsus aboleri curet.

Cum vero Senatus Taurinensis hoc anno edictum promulgasset, vi cujus

Sæc. XVIII. omnibus & singulis inhibitum, ne Brevia, lœ, Brevia, vel aliæ literæ Pontificiæ executioni darentur, nisi prius Senatui sint exhibita, atque examinata, utrum nihil indultis, prærogativis, regniq. juribus contrarium vel præjudicium in iis contineatur: eapropter Pontifex gravissimum Ecclesiasticæ libertati, & Pontificiæ auctoritati vulnus inde infligi existimans, hoc edictum die decima octava Augusti damnavit, revocavit, irritumque esse declaravit.

Fervente adhucdum controversia circa usurpatam Abbatix S. Benigni jurisdictionem Pontifex die decima septima Maij Antonium Bontempo prefatæ Abbatix & Curix Tribunal, non Victorium Amadæum Trona abbatem vocatum, eorumque Ministros sub comminatione anathematis Romam venire iussit. Eodem hoc anno Pontifex controversiam circa Siculum Tribunal intra ipsum & Sabaudix Regem componere satagebat, hancque in re censuras & anathemata in regios abbatum ministros vibrata relaxabat, vicissim vero Rex cunctis Siciliæ Episcopis & que Ecclesiasticis quatuor abhinc annis Regno proscriptis redeundi facultatem concessit: Moram huic concordie injicere videbatur Cæsareus Orator qui Mense Septembri a Papa postulat

bat, ut Pontifex Bullas ad Ecclesia-
 stica Beneficia promotis expedire cun-
 ctaretur, donec Imperator in quietam
 Siculi Regni possessione firmatus esset;
 sublata autem hac quoque difficultate
 Cæsar Vicentinum Sedis Apostolicæ
 Nuntium, quem cum Alberonio Car-
 dinale conspirasse suspicatus, An. 1717.
 die vigesima octava Novembris Neapoli-
 lin excedere iussit, hoc anno ad finem
 vergente revocavit, huiusque tribuna-
 lis usum restituit, iis tamen conditio-
 nibus, I. ne alius, quam indigena ad
 Episcopatus, Abbatias, vel alia Nea-
 politani Regni beneficia promoveretur,
 II. ut omnes pensiones, quibus antea Be-
 neficia gravari solebant, abolerentur,
 III. ut ex omnibus Ecclesiasticorum
 bonis decimas, annuente Papa, exi-
 gere integrum esset.

Sæc. XVIII.
 A. C. 1719.

§. LII.

*Sacrarum Congregationum decisiones
 ac decreta.*

Subortis etiam variis dubiis plures e-
 manarunt Sacrarum Congregationum
 decisiones, ac quidem dubitatum est,
 an Parochus loci in Hospitali pro infir-
 mis atque expositis erecto, cui cum
 approbatione Ordinarii designatus est
 Capellanus, quasdam functiones v. g.

S. Congreg.
 Episc. Rit.
 &c.

Bb 4 Exe-